

**Verzameling
Foto verhalen 3**

Martin Wichink

Voorwoord.

Als heel jong is Martin Wichink begonnen met het schrijven van verhalen.

Het gaf hem de mogelijkheid om zich tijdens het schrijven terug te trekken in zijn eigen door letters en woorden gevisualiseerde wereld.

Deze “verzameling foto verhalen” is een bundeling “ongeslepen” emoties uit het dagelijks leven, vormgegeven in verhalen en gedichten van deze prijswinnende auteur.

Deze prachtig samengestelde bundel van Martin’s meest toonaangevende teksten, geeft de lezer een verfrissende unieke kijk op de wereld.

Deze foto verhalen is het derde verzamelingsbundel welke op deze manier in openbaarheid komt en is ontstaan uit zijn passie voor schrijven.

Martin Wichink.

Inhoud van deze verzameling verhalen:

Bijna sluitingstijd.

Niemand wil boodschappen doen in een drukke winkel.
Kies vanaf nu jouw eigen tijd.

De eerste Volvo.

Een terugblik op een vrachtwagen uit de vorige eeuw.

Hallo buurman.

Als burenccontact een eigen wending krijgt, zoek je soms naar creatieve oplossingen.

Hoofdpijndossier.

Elke gemeente kent wel zijn eigen hoofdpijndossier.
Hier is er een geschreven op de bijgaande foto.

Tijd om op reis te gaan.

Verslag van een ooievaars familie die klaar is voor een nieuw avontuur.

Bijna sluitingstijd.

Opzij, opzij, opzij
Maak plaats, maak plaats, maak plaats
We hebben ongelofelijke haast
Opzij, opzij, opzij
Want wij zijn haast te laat
We hebben maar een paar minuten tijd
We moeten rennen, springen, vliegen, duiken, vallen
opstaan
en weer doorgaan
We kunnen nu niet blijven
We kunnen nu niet langer blijven staan
Een andere keer misschien

Dit gedeelte van het liedje van Herman van Veen hoor ik nog op de radiozender voorbijkomen, nadat ik de auto op de parkeerplaats heb gezet en de sleutel van de auto heb omgedraaid. Hoe toepasselijk is het om nu een half uur voor sluitingstijd de boodschappen te gaan doen. Ik ben er klaar voor. Gymschoenen aan, makkelijk zittend campingoutfit en natuurlijk een mondkapje voor. Even de kar ontsmetten voor gebruik. Je weet tenslotte maar nooit. Het wordt weer een race tegen de klok. We hebben er maar mee te doen.

Via de website kan je zien hoe druk het op moment is. Heb zelf ontdekt dat zo vlak voor sluitingstijd het minst druk is. Met een lijstje in de hand en wel weten waar de producten allemaal staan, moet het te doen zijn. Klaar voor de start en Go.

De eerste Volvo

de eerste Volvo vrachtwagen vrachten
met achtentwintig aan paardenkrachten
vijftienhonderd kilo was het totale laadgewicht
gaf het uiterlijk een fraai gezicht

met een zijkleppenmotor aangestuurd op benzine
gaf Volvo de vrachtwagen meer discipline
na dit eerste lichte model
volgden de zwaardere jongens al snel

eerste luchtbanden waren toen een feit
zodat men een stuk soepeler rijdt
met aandrijving van de achterassen
konden ze de naaste concurrenten verrassen

honderd jaar geleden kwamen ze voor het eerste keer
op de weg

en nog steeds zorgt het Zweedse merk voor nieuwe
hightech

was toen nog de torpedoneus een echte hit
nu is het de frontstuur, waar de bestuurder boven de
motor zit

alles was degelijk en goed
de vervoerders gingen een vooruitgang tegemoet
op de weg gezien als een koning
met tegenwoordig in de cabine een eigen woning

Hallo buurman.

“Pssst.... hallo buurman”, hoor ik ineens roepen. Nog slaapdronken kom ik langzaam overeind, nadat het vannacht weer eens laat is geworden na een avondje bankhangen voor de tv. Dat vind ik in het weekend wel eens heerlijk om te doen. Langzaam wakker wordend, zie ik dat het Wendy is, mijn nieuwe buurvrouw. Ze ziet er best wel aardig uit en heeft een goed figuur, maar die nieuwsgierigheid van haar, dat moet ik niet. Gelukkig heeft de sleeptimer zijn werk gedaan. Stel je eens voor dat de erotische zender ervoor zou staan, na de zenders langs gezapt te hebben.

Ze houdt een leeg kopje omhoog en vraagt om een beetje suiker. Ik pak het kopje aan en loop richting mijn keuken. Normaal vind ik het niet erg om in noodgeval zo even iemand uit de brand te helpen, maar dit is nu al de vierde week achtereen. Het blijft wel een klassieker om zo contact te leggen, maar dit ligt er wel een beetje dik bovenop.

Zie er voor mijn leeftijd er nog steeds goed uit, al zeg ik het zelf en ga alleen door het leven. Kook mijn eigen potje en doe mijn eigen ding. Daarnaast werk ik hard

voor mijn huisje-boompje-beestje leven. Eens in de week komt er een poetsvrouw langs, zodat het allemaal een beetje netjes blijft. Als ik echt uit wil gaan in het weekend, dan kan ik dat ook gewoon doen. Hoef met niemand verder rekenschap te houden en dat bevalt me prima.

Dus zit ik echt niet te wachten op haar verhalen. Ze heeft vast al een aantal mislukte relaties achter haar naam staan. Hoe krijg ik dit haar nu duidelijk gemaakt. Trek het keukenkastje open om de suikerpot te pakken. Dan grijns ik even bij een helder moment. Ja, dat is het. Pak het pak met zout en doe het kopje halfvol. Zou dan de boodschap duidelijk zijn, als ze dit in haar kopje thee schept? Kan mijn grijns niet onderdrukken met dit beeld voor mij.

Loop met het kopje terug naar het raam, waar ze geduldig staat te wachten. Ik gaap nog eens uitgebreid, voordat ik haar het kopje overhandig.

“Alstublieft buurvrouw, ik ga nog even terug naar bed. Het is laat geworden vannacht.”

Gelijk sluit ik het open raam en draai me om. Ze zal misschien verontwaardigd vertrekken, omdat ik geen praatje met haar hebt aangeknoopt. Jammer dan, maar ik heb tenslotte ook nergens om gevraagd.

Hoofdpijndossier.

Wat wordt het... een tunnelsyndroom?

Of een bergingsvijver?

Het is toch te gek voor woorden. Deze tunnel die al twee miljoen heeft gekost. Hier neergelegd om de nieuwbouw vrij toegankelijk voor het fietsverkeer, zodat de verkeersveiligheid op de rondweg verbeterd zou worden. Was de tunnel vorig jaar bijna opgeleverd, moest er alweer aanpassingen worden gedaan volgens de nieuwste richtlijnen.

Dat heeft de gemeente extra geld gekost. Uitgebreid is er getest met veel water in de tunnel, zodat de pompen dit direct zouden moeten kunnen afvoeren.

Oefening baart kunst, dus een groot verslinderend openingsfeest volgde. Pers, media versloegen dit fraai stukje waterbouwkundig stukje vakwerk.

Wat er mis is gegaan, zeg het maar. Na de opening is na drie maand, al drie keer de tunnel afgesloten geweest bij hevige regenval. Het is nu net weer open.

Wordt dit een nieuw hoofdpijndossier van de gemeente, want er zijn al grotere pompen besteld.

© Web Tales

Tijd om op reis te gaan.

“Pa, ik heb kriebels in mijn buik,”

“Dat heb ik ook jongen. Dat hoort bij ons. Het is de tijdwaarneming voor ons mannen. We hebben hier in het moeras onze vijver leeggevist. Er is ander weer op komst, dus voelen wij het aan ons water dat er wat moet gebeuren. Het is tijd om warme oorden op te gaan zoeken. Voor jou is dit een reis om te leren. Als je daar bent, is het tijd om op eigen benen te gaan staan en een eigen partner zoeken. Het wordt een tropisch avontuur. Volgend voorjaar kom je hier in de buurt wel weer terug en je weet de weg vanzelf wel te vinden, al blijft het altijd oppassen. Buik vol? Dan gaan we”

Met deze woorden is het aftellen begonnen. Drie, twee, een en go. Afzetten en de vleugels uitslaan. Met ferme slagen worden er al snel grote hoogtes bereikt. Breed zwevend op de thermieken in de verschillende luchtstromen, kost het hun minder krachtsinspanning. Na een aantal dagen van uren vliegen, zweven, overnachten en eten aan de rand van een natuurlijk water, komen ze aan op hun bestemming. Even bijkomen van de reis, lekker eten en bijkleppen met familie en daarna op zoek naar een partner. Het is goed toeven hier totdat in het voorjaar hen weer te warm

onder de voeten wordt en keren ze terug naar ons
kikkerlandje.

Hoop dat je van deze verzameling hebt genoten.

Op mijn website staan nog meer verhalen en gedichten in deze bundelvorm.
Kom, kijk en download op:

<https://haarle15.jouwweb.nl/verhalen-gedichtenbundels>

Tot gauw.

Met vriendelijke groet,
Martin Wichink.